

Mál nr. 11/2008

M

og

Vátryggingafélagið V vegna kaskótryggingar v. bifreiðarinnar A

Ágreiningur um greiðslu tjóns á bifreið úr kaskótryggingu og ágreiningur um greiðslu úr málskostnaðartryggingu tjón þ.13.11.2007 .

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 24.1.2008. ásamt fylgiskjölum 1-8
2. Bréf V dags. 4.2.2008.

Málsatvik.

Lögmaður M segir málsatvik vera þau að brotist hafi verið inn í bifreið M, henni stolið og síðar hafi hún fundist nánast ónýt. Sonur M hafði verið á bifreiðinni síðast áður en henni var stolið og segist hann hafa læst bifreiðinni en aukasett af lyklum bifreiðarinnar hafi verið í hanskahólfi hennar.

Bifreiðin var kaskótryggð hjá V og telur M sig eiga rétt á bótum úr kaskótryggingu sinni hjá V vegna þessa. Tjónvaldar hafa ekki fundist. Lögmaður M tekur fram að skv öllum gögnum málsins hafi bifreiðinni verið læst þegar gengið var frá henni kvöldið sem henni var stolið. V hafnar bótaskyldu. Lögmaður M tekur sérstaklega fram að í umrætt sinn hafi verið gengið tryggilega frá bifreiðinni og það sé ekki varhugavert að geyma lykla í hanskahólfi í læstri bifreið það verði að teljast öruggur staður. Þá segist lögmaður M einnig hafa óskað eftir staðfestingu frá V á því að málskostnaðartrygging skv F+ tryggingu væri í gild vegna ágreiningsmáls þessa og gerir M kröfu til að fá greiðslu úr málskostnaðartryggingu vegna ágreiningsmáls þessa þar sem ágreiningurinn lúti að túlkun á skilmálum en ekki að vátryggðum sérstaklega sem eiganda bifreiðar. Lögmaðurinn segir að túlka verði undanþáguákvæði vátryggingaskilmála sem þetta varðar þröngt og líta til hlutverks málskostnaðartryggingar og eðlis en um venjulegt einkamál sé að ræða sem snúi að ágreiningu um vátryggingaskilmála.

Tekið er fram í lögregluskýrslu að M hafi vaknað við brothljóð um nóttina um kl. 3 en ekki áttað sig á því á þeirri stundu hvaðan brothljóðið barst. Í lögregluskýrslu segir einnig að kveikjulaslyklar bifreiðarinnar hafi verið í henni þegar hún fannst. Einnig segir að ekkert af ákveðnum munum sem áttu að vera í bifreiðinni hafi verið þar þegar hún fannst.

V hafnar bótaskyldu og bendir á að skv grein 6.3 í skilmálum ökutækjatrýggingar al-kaskó sem í gildi var þegar umrætt atvik gerðist skuli ökutæki vera læst þegar engin er á því og geyma skuli lykla á öruggum stað en lykill hafi verið í hanskahólfi bifreiðarinnar og telur V að lyklar hafi ekki verið á öruggum stað og því ekki um bótaskyldu að ræða hjá V vegna þessa atviks. V bendir á að bifreiðinni hefði líklega ekki verið ekið burtu nema vegna þess að lyklar voru aðgengilegir í bifreiðinni.

Þá hafnar V einnig kröfu um greiðslu úr málskostnaðartryggingu vegna máls þessa og bendir á að hlutverk málskostnaðartryggingar sé að greiða málskostnað vegna ágreinings í einkamálum en vátryggingin bæti ekki málskostnað sem varðar vátryggðan sem eiganda, notanda eða stjórnanda vélknúins farartækis og af þeim sökum hafnar V einnig greiðslu úr málskostnaðartryggingu M hjá V.

Álit.

Takmarkaðra gagna nýtur við í málinu. Hvað varðar bótarétt vegna tjóns á bifreiðinni þá koma til skoðunar ákvæði 26.gr. váttryggingasamningalaganna nr. 30/2004 um brottfall bótaréttar váttryggingataka eigi við í því tilviki sem um ræðir en 26.gr. váttryggingasamningalaganna er svohjóðandi:

” Félagið getur gert fyrirvara um að það skuli laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við váttryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að váttryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans. Þótt félagið geti samkvæmt þessari grein borið fyrir sig að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök váttryggðs, hvernig váttryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti.”

Sú varúðarregla á við í þessu máli samkvæmt váttryggingaskilmálum að bifreið skuli vera læst og geyma á kveikjuláslykla bifreiðarinnar á öruggum stað. Ekki hefur komið fram nein skýring á því af hverju kveikjuláslyklar bifreiðarinnar voru geymdir í umrætt sinn í hanskahólfi bifreiðarinnar. Miðað við fyrirbyggjandi gong er ekki unnt að fallast á að það hafi verið fullnægjandi vörslur að geyma kveikjuláslykla bifreiðarinnar í hanskahólfi hennar. Umrædd varúðarregla var því brotin.

Á það er bent að engin sýnileg ummerki eru um innbrot í bifreiðina og hvorugur málsaðili fjallar um það atriði í umfjöllun sinni um málið.

Svo sem að framan greinir þá kemst Úrskurðarnefndin að þeirri niðurstöðu að um brot á varúðarreglu hafi verið að ræða með því að M geymdi lykla í hanskahólfi bifreiðarinnar í umrætt sinn. Spurning er þá hvort eðlilegt eða réttlætjanlegt sé að bótaréttur falli að öllu leyti niður. Miðað við aðstæður allar og það sem upplýst er í málinu þá verður að telja eðlilegt að ábyrgð verði lögð á V að hluta með vísan til síðari setningar 26. gr. váttryggingasamningalaga og telur Úrskurðarnefndin sanngjarnt miðað við atvik öll eins og þau eru upplýst í málinu að V greiði helming tjónsins en M beri tjón sitt sjálf að helmingi vegna vanrækslu á varúðarskyldu.

Fallast verður á það með V að M eigi ekki rétt á greiðslum úr málskostnaðartryggingu eins og háttar til í málinu.

Niðurstaða.

V skal greiða M bætur sem nemur helming þess tjóns sem varð. Skerða ber rétt M til bóta sem nemur helming þess tjóns sem varð vegna þess að varúðarreglu var ekki fylgt. M á ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu.

Reykjavík 4.3. 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.